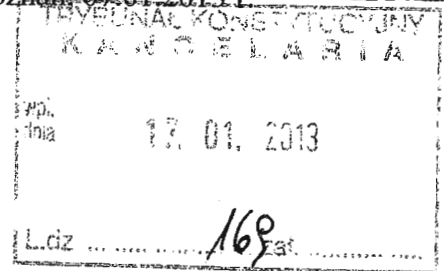

Jan Andrzej Banas adwokat

KANCELARIA ADWOKACKA ul. Bukowska 78/3 60-396 Poznań
tel./fax (061) 843 62 96 e-mail: janbanas@op.pl

Poznań, 07.01.2013 r.

Trybunał Konstytucyjny
w Warszawie
ul. Szucha 12 a
00-582 Warszawa

skarżący : K S
zast. przez adv. Jana Andrzeja Banasia.
uczestnicy post. : 1./ Sejm RP , Warszawa, ul. Wiejska 4/6/8 /00-489/
2./ Prokurator Generalny RP Warszawa, Al. Uja-
zdowskie 11 / 00-950/

Skarga konstytucyjna

Jako pełnomocnik K S
wnoszę o zbadanie zgodności art.10 ust. 1 ustawy z 16.9.2011 r.
/ Dz.U. 2011/240/1431/ w zakresie w jakim stanowi, iż przepisy nin.
ustawy stosuje się również przy wykonywaniu kary ograniczenia
wolności orzeczonej wyrokiem wykonalnym przed dniem jej
wejścia w życie z art. 2, 42 ust. 1, 31 ust. 1 i 3 oraz 32 ust. 1 Konstytucji RP
i orzeczenie, iż art. 10 ust. 1 ustawy z 16.09.2011 r. / Dz. U. 2011/240/1431/
w zakresie w jakim stanowi, iż przepisy nin. ustawy stosuje się również
przy wykonywaniu kary ograniczenia wolności orzeczonej wyrokiem
wykonalnym przed dniem jej wejścia w życie, jest sprzeczny z art. 2, 42 ust.1,
31 ust. 1 i 3 oraz 32 ust.1 Konstytucji RP

Uzasadnienie

1./ Stan faktyczny sprawy.

K S wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego
w P z .11.2011 r. skazany został na podstawie przepisu art. par. kk w związku
z art. par. kk na karę miesięcy ograniczenia wolności. i zobowiązany został do
wykonania miesięcznie godzin nieodpłatnej, dozorowanej pracy na cele społeczne
/Sygn. akt /

Powyższy wyrok uprawomocnił się .12.2011 r.

Z uwagi na niepełne realizowanie przez skazanego harmonogramu prac przewidzianych w
wyroku, co wynikało raczej z trudności obiektywnych aniżeli ze złej woli skazanego, Sąd
Rejonowy w P .10.2012 r. zamienił dni dotąd
nieodpracowanych w ramach miesięcy ograniczenia wolności, na zastępczą karę dni
pozbawienia wolności przyjmując, iż 1 dzień zast. kary pozb. wolności jest równoważny
dwóm dniom kary ograniczenia wolności. / Sygn. akt /

Podstawą prawną określonej wyżej modyfikacji kary był przepis art. ust. ustawy z
16.09.2001 / Dz. U. 2011/240/1431/ wg którego przepisy tej ustawy stosuje się również
przy wykonywaniu orzeczeń, które stały się wykonalne przed dniem jej wejścia w życie
tj przed dniem 1 stycznia 2012 r.co spowodowało, iż sąd zastosował. przepis art. 65 par.
brzmieniu nadanym przez tą ustawę.Powyższy przepis statuuje zasadę, iż w przypadku

uchylania się przez skazanego od odbywania kary ograniczenia wolności – sąd zarządza wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności.

Od tego postanowienia skazany wniósł zażalenie wnosząc między innymi o zmianę zaskarżonego postanowienia i orzeczenie – w miejsce kary ograniczenia wolności – grzywny zgodnie ze stanem prawnym obowiązującym w czasie popełnienia przestępstwa i wykonalności wyroku / vide art. 65 par. 1 kkw – Dz.U. 2003/142/1380/.

Ponadto, skazany wniósł o zwrócenie się do Trybunału Konstytucyjnego z pytaniem, czy art. 10 ust. 1 ustawy z 10.09.2011 r/ Dz.U.2011/240/1431/ jest zgodny z przepisami art. 2 w zw. art. 42 ust. 1 Konstytucji RP.

Postanowieniem z 11.11.2012 r. Sąd Okręgowy P Wydział Penitencjarny utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie./ Sygn. akt /
W odniesieniu do zarzutu niezgodności art. 10 ust. 1 ustawy z 16.09.2011 r. z art. 2 i 42 ust. 1 Konstytucji RP i wniosku o zwrócenie się z pytaniem prawnym w tej kwestii do TK Sąd stwierdził, iż wobec prejudikatu w postaci wyroku TK z 10.07.2010 Sk 21/99 OTK 2000/5/144, który rozstrzygnął „ sytuację o podobnym charakterze” stanowisko skazanego jest nieuzasadnione.

2./ Przepis art.65 par1 kkw w brzmieniu obowiązującym do 1.1.2012 r. przewidywał, iż w razie uchylania się przez skazanego od wykonania kary ograniczenia wolności sąd zamienia ją na zastępczą karę grzywny.

Cytowaną wyżej ustawą przepis art. 65 par. 1 kkw został zmodyfikowany, bowiem przewiduje, iż sankcją uchylania się od wykonania kary ograniczenia wolności jest zastępcza kara pozbawienia wolności.

Regulacja ta oznacza zaostrzenie odpowiedzialności karnej i znaczne pogorszenie sytuacji prawnej skazanego, który uchyla się od wykonania kary ograniczenia wolności. Dochodzi do paradoksalnej sytuacji – w postępowaniu wykonawczym arbitralnie wymierza się karę surowszą aniżeli orzeczona w wyniku sądowego wymiaru kary. Co więcej, zastępcza kara pozbawienia wolności jest ukształtowana bardziej rygorystycznie, aniżeli zasadnicza kara pozbawienia wolności, bowiem nie podlega warunkowemu zawieszeniu wykonania .

Zastępcza kara pozbawienia wolności ma więc znacznie wyższy stopień dolegliwości niż kara zasadnicza pozbawienia wolności, a ponadto podważa sądowy wymiar kary w danej sprawie w której sąd orzekający odstąpił od wymierzenia kary pozbawienia wolności uznając, że byłaby to kara zbyt surowa.

Usprawiedliwione jest domniemanie, iż w przypadku czynu co do którego sąd orzekł karę ograniczenia wolności, potencjalnie nie wchodziła w grę kara pozbawienia wolności bez jej warunkowego zawieszenia.

3./ Ustawa nowelizacyjna zawiera przepis intertemporalny – art. 10 ust. 1 wg którego „ przepisy w brzmieniu nadanym nin. ustawą stosuje się również przy wykonaniu orzeczeń, które stały się wykonalne przed dniem jej wejścia w życie „

W oparciu o ten przepis, kary ograniczenia wolności orzeczone prawomocnie, lecz nie wykonane do dnia 1.1.2012 r., podlegają wykonaniu wg zmodyfikowanego przepisu art. 65 par. 1 kkw, który – w razie uchylania się przez skazanego od wykonania kary ograniczenia wolności – przewiduje zarządzenie przez sąd wykonania zastępczej kary pozbawienia wolności.

Oznacza to znaczne pogorszenie sytuacji skazanych prawomocnie przed 1.1.2012 r. na karę ograniczenia wolności, bowiem wg obowiązującego wtedy stanu prawnego sankcją ucha-

lania się od wykonania kary ograniczenia wolności była zastępcza kara grzywny. Ponadto, sytuacja prawna skazanego ulega potencjalnemu pogorszeniu także dlatego, że dotychczasowa regulacja - w razie skazania na karę ograniczenia wolności - czyniła bezprzedmiotowym celowość zaskarżenia wyroku w zakresie kary - przez wnioskowanie w apelacji o jej złagodzenie przez wymierzenie kary grzywny - skoro i tak w końcowym efekcie skazany własnym zaniechaniem mógł doprowadzić do zmiany rodzaju kary. Skazany na karę ograniczenia wolności wyrokiem wykonalnym przed 1.1.2012 r. nie był więc zainteresowany wniesieniem apelacji od kary ograniczenia wolności skoro wg kategorię brzmącego przepisu art. 65 par 1 kkw, ówczesnie obowiązującego, w razie uchylania się od wykonania kary ograniczenia wolności zostanie orzeczona zastępcza kara grzywny.

4./ Przepis art. 10 ust. 1 cyt. wyżej ustawy jest niezgodny :

- a./ z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa oraz ochrony praw nabytych, wynikającej z art. 2 Konstytucji RP,
- b./ z zasadą niedziałania prawa wstecz / nie ma kary bez przewidującej jej ustawy /, a zatem, że można orzekać tylko na podstawie prawa obowiązującego w chwili popełnienia czynu co wynika z art. 42 ust. 1 Konstytucji RP,
/ vide także : postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 8.10.1998 r. II AKz 2/98 Krakowskie Zeszyty Sądowe 1998/10/32 wg którego zasada retroaktywności odnosi się także do orzekania w stadium wykonawczym /,
- c./ z zasadą równości skoro dopuszcza do nierównego traktowania skazanych na karę ograniczenia wolności wyrokami, które stały się wykonalne w okresie obowiązywania tego samego stanu prawnego / art. 32 ust. 1. w zw. z art. 31 ust. 1 i 3 Konstytucji RP/

5./ Nie można podzielić poglądu SO w P / vide : wyżej/ jakoby wyrok TK z 10.07.2010 SK 21/99 przesądzał o niesłuszności też skazanego, które objęte zostały także nin. skargą, bowiem zachodzą istotne różnice między stanem faktycznym i prawnym tych dwóch spraw.

Najważniejsza cecha odróżniająca polega na tym, iż dawny przepis art. 65 par. 1 kkw przyznawał skazanemu prawo podmiotowe do zamiany kary ograniczenia wolności na grzywnę, gdy tymczasem w sprawie porównywanej - możliwość uzyskania warunkowego przedterminowego zwolnienia zależna była od decyzji sądu, miała więc charakter fakultatywny, a więc nie kształtowała prawa podmiotowego skazanego.

Z tych względów skarga jest uzasadniona.

Jan Andrzej Banas
adwokat

zał.

pełnomocnictwo

postanowienie Sądu Okręgowego

w P z .11.2012